

cius naturale. i. distinct. ita enim perspicimus bruta ipsa animatia rationis expertia naturæ gubernatricis suavi quodam motu, pullos, catullosq; suos anxie solliciti, opipareque pascere, & indefesse in eo elaborare ut vegetatis artubus coalescant: quod ab his principiis & naturæ seminariis ius civile accepit. Varijsq; legibus latis confirmavit. l. si quis à liberis. ff. de liberis agnoscendis, ibi denique D. Pius rescriptit ad Titianum competentes iudices alite à patre tuo pro modo facultatum eius iubeant, & in. §. si vel parens, versicul. si quis ex his alere detrectet, pro modo facultatum alimenta, & constituentur, Quæ si non præstet pignoribus captis & distractis cogetur sententiæ satisfacere, l. fin. C. de alend. liberis quæ iura repetita lege naturæ, & paterna pietate, civiles vires adiungunt ut quod natura præcipit cogente quoq; civili iure adimpleamus, ibi quod si sponte non fecerit aditus competens iudex alimenta pro modo facultatum præstare tibi iubebit. Cum enim regulariter alimenta hæc officio iudicis petantur, & præstentur ex prædictis iuribus, tenet Bar. post glos. in d. l. si quis à liberis. glo. Abb. & reliqui. in cap. cum haberet de eo qui duxit in matrimoni. quam poluit per adult. l. i. tit. 19. par. 4. Si patens tenuat alimenta necessaria præstare, sæpe enim huiusmodi parentes odio filios suos alimenta petentes prosecuntur, ac sæpe convicti, malunt bona sua capi, nonnunquam alijs creditoribus consulto addicta, ut filij difficultate percipiendi alimenta compulsi, modico aut nihilo contenti ut rediuiuas lites effugiant, quibus misere esurientes interim cruciantur, desperatis alimentis vniuersam causam alimenti præstandi, omittant. solet Senatus noster præuia aliqua causæ cognitione, eaque summaria, ex qua constet de malignitate parentum prædium aut fundum parentis assignare filio alendo, unde ipse sua manu, capiat alimenta. cogunturque coloni & in

quilini filio præstare, quæ erant pro fundo aut prædio alias patri præstaturi. Bald. in. l. defuncto. C. si in fraud. patron. nu. 3. versi. sed pone. Bart. & Ioan. de Imol. in l. si constante. ff. solut. matri. nu. 62. & ibi Ias. nu. 198. Roman. in. l. 2. §. quod si in patris. ff. solu. matri. idem Bal. in. l. non potest. ff. de adoptionib. idem Roman. & Paulus de Castro in. l. Imperator. ff. ad Trebel. nu. 13. Alex. ibi, late ibidem Segura, nu. 118. alios allegat Ludou. Molin. lib. 2. de primog. Hispan. lib. 2. cap. 15. nu. 72.

3 Natura namque parens ut humanum genus propagaret ne ipsum sua imbecillitate deficeret procreatione adiuuenta proximum fuit ut educationem institueret nec enim homo conseruari potuisset mortalis, fragilis, debilis, cæli, solique iniurijs expositus, nisi post procreationem nostris animis educationem proliis tacita quadam lege indidisset. Quibus duobus præfidijs humanum genus conseruatur: sicuti animantium genus omne. Cum enim miserrime omnium quæ nascuntur nascatur homo, aliena eget ope, alieno præsidio ut uiuat, ut enim inquit Plinius libro. 7. Historiæ naturalis in procemio, *Ante omnia unum animantium cunctorum alienis natura velat opibus, cæteris variè tegumenta tribuit, testas, cortices, coria, spinas, villos, setas, pillos, plumam, pennas, squamas, vellera, truncus, etiam arboresq; cortice interdum gemino à frigoribus & calore, tutata est. Hominem tantum nudum, & in nuda, humo natali die abijcit, ad vagitus statim, & ploratum, nullumq; tot animalium aliud ad lachrymas, & has protinus vitæ principio, at hercule risus præcox ille & celerimus ante quadragesimum diem nulli datur ab hoc lucis radimento, quæ ne feræ inter nos genitas, vincula excipiunt:*